

UMJETNOST I DOBROBIT

grupna izložba

GALERIJA ISTARSKOG NARODNOG KAZALIŠTA, PULA

8. rujna 2026., 18 sati

GALERIJA KNIFER, OSIJEK

30. rujna 2026., 19 sati

UMJETNOST I DOBROBIT

grupna izložba

GALERIJA ISTARSKOG NARODNOG KAZALIŠTA, PULA

8. rujna 2026., 18 sati

GALERIJA KNIFER, OSIJEK

30 rujna 2026., 19 sati

Izdavač
Akademija za umjetnost i kulturu
Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku

Suizdavač
Hrvatska udruga za art terapiju

Za izdavača
Helena Sablić Tomić

Za suizdavača
Mia Janković Shentser

Urednik
Jasmina Pacek

Izbornik i kustos izložbe
Božica Dea Matasić

Grafičko oblikovanje
Luka Cvenić

**Funded by
the European Union**
NextGenerationEU

Projekt financira Europska unija – NextGenerationEU. Izneseni stavovi i mišljenja samo su autorova i ne odražavaju nužno službena stajališta Europske unije ili Europske komisije. Ni Europska unija ni Europska komisija ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

PREDGOVOR

„Umjetnost i dobrobit“ izložba je koja istražuje duboke povezanosti između umjetničkog izražavanja, kreativnog procesa i ljudske dobrobiti. Nadahnuta temom *Ithaca – Repetition and Return in the Arts Therapies*, središnjom temom 18. Europske konferencije o terapiji umjetnošću (18th European Art Therapy Conference), koju organiziraju European Consortium for Arts Therapies Education (ECaTE), Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku, Sveučilište Jurja Dobrića u Puli i Hrvatska udruga za art terapiju (HART), a koja će se održati od 8. do 11. rujna 2026. godine u Puli, izložba promatra umjetnost kao prostor introspekcije, sjećanja, rituala i transformacije – mjesto na kojem se osobna iskustva ponovno posjećuju, iznova osmišljavaju i kroz vizualni jezik dobivaju nova značenja.

U kustoskoj koncepciji Božice Dee Matasić, izložba „Umjetnost i dobrobit“ okuplja radove hrvatskih umjetnika–art terapeuta koji su profesori, studenti ili alumni Sveučilišnog specijalističkog studija kreativnih terapija, smjer Art terapija, pri Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku te članovi Hrvatske udruge za art terapiju (HART).

Predstavljena u okviru projekta **Art and Wellbeing**, financiranog sredstvima **Europske unije – NextGenerationEU** kroz program **NPOO**, izložba ističe važnu ulogu kreativnosti u poticanju emocionalne i psihološke dobrobiti. Odabrani umjetnički radovi pokazuju kako umjetnička praksa može podupirati samoregulaciju, empatiju, povezanost i osobni razvoj, istodobno otvarajući prostor za dijalog između individualnog iskustva i zajedničkih kulturnih narativa.

Jasmina Pacek

UMJETNOST I DOBROBIT – izložba

Likovnost umjetnika, kreativnih terapeuta ima dodanu vrijednost iskustva stvaranja obojanog dubljom pažnjom na unutrašnje procese i promjene koje nastaju u isprepletenom dijalogu osjeta, osjećaja, misli, boja, oblika i tekstura. Rađanje slike intiman je proces, ogoljen do istine i podsvjesno vođen unutrašnjim pozivom na davanje oblika emociji, stanju, misli,..., ili pak puštajući proces da ostavi trag bivanja u meditaciji, u materijalu.

Riječi opisuju proces tek na njegovom kraju, a upravo likovni jezik izabiremo kako bismo istražili ranjivost ili ravnotežu, pronašli prostor sigurnosti ili koristili likovnost za regresivne i reparacijske procese tjelesne memorije. Likovni proces razotkriva bezbroj prašnjavih prekrivača, oštreci naš izbor tokom vođene transformacije, hvatajuć' u vremenu sad još sjećanje punine trenutka.

Autori ove izložbe u svom radu spajaju umjetničku praksu i razumijevanje kreativnih procesa kao izvora osobne i društvene dobrobiti. Svaki rad na ovoj izložbi osobno je svjedočanstvo u koje ste pozvani pogledati i o njemu čitati. Kreativni čin je tako istovremeno autorov put ka spoznavanju sebe, ali i način povezivanja s drugima kroz univerzalan jezik vizualnih komunikacija.

Odmaknemo li se još od profesionalnih identiteta i okvira art terapije, ostaje vizualan jezik. Budući da „ne vidimo stvari onakvima kakve jesu, već onakvima kakvi smo mi sami“, kako se pripisuje Anaïs Nin, slika otvara mogućnost mnogostrukih značenja te postaje platno vlastitih projekcija iskustava, osjećaja i sjećanja. Na taj način vizualni jezik potiče osobne procese promatrača, a umjetničko djelo svakome otkriva poruku koja je istodobno zajednička i posve osobna.

Na koncu, pred nama je umjetnost – snažna, autentična i komunikativna. Ovi radovi pozivaju na promatranje, promišljanje i dijalog te otvaraju prostor za povezivanje, razumijevanje i rast, a možda i neki novi pravac kojim umjetnost potpomognuta terapijom može odvesti.

Mia Janković Shentser
Hrvatska udruga za art terapiju, predsjednica

MARGARETA BREBRIĆ je magistrirala Likovnu kulturu na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, nastavnički smjer/grafika (klasa prof. Ines Krasić), otkada djeluje kao vizualna umjetnica, ilustratorica i dizajnerica, a od 2018. godine vodi vlastiti umjetnički brend Sestré. Samostalno i skupno izlagala je na izložbama, festivalima i umjetničkim sajmovima diljem Hrvatske.

Završila je edukaciju iz osobnog razvoja i terapijskog rada utemeljenu na energetskim i tjelesno orijentiranim pristupima, a trenutno pohađa Sveučilišni specijalistički studij kreativnih terapija. Živi i radi u Zagrebu.

Hobotnica – akril i akrilni markeri na platnu – 100 x 140 cm – 2025.

Slika „Hobotnica“ je dio ciklusa Duhovne životinje, u kojem istražujem životinjske arhetipe kao nositelje određenih kvaliteta i unutarnjih stanja. Hobotnica me privukla svojom inteligencijom, osjetljivošću i sposobnošću neprestane transformacije. Ima tri srca, osjeća cijelim tijelom i nakon što donese novi život sama nestaje. U njezinoj priči prepoznajem osobno iskustvo majčinstva, nestajanja dijelova starog identiteta i transformacije u nešto novo. Njezina tri srca na slici predstavljaju srca moje djece, dok tinta postaje metafora umjetnosti, ali i prolaznosti – traga koji ostavljamo iza sebe.

JASMINKA BUKVIĆ, dr. med., specijalist obiteljske medicine, mag. lik. um., univ. spec. art. therap., diplomirala je i specijalizirala na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Slikarstvo je studirala u Sloveniji na Sveučilištu u Ljubljani – Šoli za risanje in slikanje Arthouse College of Visual Arts. Edukaciju iz art terapije završila je na Sveučilišnom specijalističkom studiju kreativnih terapija na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, u suradnji s Medicinskim fakultetom Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku.

Radi u Specijalističkoj ordinaciji obiteljske medicine u Oroslavju te predaje na Medicinskom učilištu Srednje škole Bedekovčina.

Članica je udruga HLK, KoHom, HKLD, HDLU Zagreb, HART i EFAT.

Soba 1 – akril na platnu –
120 x 100 cm – 2026.

Soba 2 – akril na platnu –
120 x 100 cm – 2026.

Slike “Soba 1” i “Soba 2” čine diptih kolorističkog apstraktnog izraza koji uključuje kognitivni i emocionalni pristup te stvaranje osobnog kreativnog prostora kojem se uvijek vraćamo. Boje i oblici ne ograničavaju, već daju osjećaj sigurnosti i slobode u likovnoj i emocionalnoj ekspresiji.

Prazno platno velikih dimenzija postaje prostor koji će pružiti kreativni predah i povratak u sigurno mjesto – „safe space“, ovdje osobne, tihe i kreativne sobe.

LEONILDA CONTI, univ. spec. art. therap. diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Bergamu, gdje je sudjelovala u projektu Otvorenog studija u tadašnjoj psihijatrijskoj bolnici. Od 2000. do 2002. boravila je u Porto Alegreu u Brazilu, gdje je sudjelovala u projektu Fidesco za socijalno ugroženu djecu. Nakon dvije godine radila je kao voditeljica Međunarodnog centra za mlade u Vatikanu (Rim, Italija), a 2005. godine udala se i preselila u Osijek. Do 2020. godine radila je kao muzejska pedagoginja u Muzeju likovnih umjetnosti, organizirajući umjetnički, socijalno i inkluzivno obojane programe. Sveučilišni specijalistički studij kreativnih terapija, smjer art terapije završila je 2022. godine, a od 2020. godine živi u Milanu. Trenutno pohađa poslijediplomski studij iz senzomotorike i somatske art terapije usmjerene na traumu u Bologni u Italiji.

Prostor, moj prostor – suhi pastel na papiru – 100 x 70 cm – 2024.

Osoba neprestano traži različite jezike za komunikaciju i često shvaćamo da riječi ne odgovaraju u potpunosti našim potrebama, a slike nisu ono što drugi očekuju, a možda čak nisu ni ono što estetski očekujemo. Ovaj rad nastao je iz unutarnje potrebe da izrazim ono što je bilo u meni: divljajući vijugavim i brzim pokretima, dopustila sam si pronaći ritam koji mi je dao vremena da se udubim

u detalje – male oblike, gotovo poput malih obojenih listova, koji se ponavljaju, katalizirajući moju tjeskobu i bol.

Pamćenjem – kombinirana tehnika na papiru (pastele, uljene boje) – 70 x 50 cm – 2026.

Ovaj rad predstavlja istraživanje kroz senzorno praćenje tijela ovdje i sada. To se događa u tišini, prateći percepcije i osjete koji djeluju na tijelo u okolnom prostoru. Vraća se potreba za krilima, omogućujući podizanje ramena i lica. U gotovo naturaliziranom okruženju ovo tijelo pamti sve, ali se ne boji; ponosno je na sebe.

EDITTA DULIČ slovenska je tekstilna umjetnica, dizajnerica i studentica art terapije na Sveučilišnom specijalističkom studiju kreativnih terapija koja kroz tekstil istražuje odnos između memorije, identiteta i emocionalnog iskustva. U svom radu koristi ručni vez i slow stitch, te tekstilne narative kao prostor introspekcije, samoregulacije i simboličkog pripovijedanja. Posebno istražuje ideju pokrivača kao sigurnog prostora – ručno izrađenog objekta koji nosi osjećaj

zaštite, držanja i emocionalne povezanosti. Kroz spor i repetitivan proces šivanja istražuje teme ranjivosti, obiteljskih odnosa, rituala i transformacije. Njezina praksa povezuje suvremenu tekstilnu umjetnost, osobnu simboliku i art terapijski pristup.

365 dana života – tekstil, tehnika šivanja, slow stitch, running stitch –
cca. 15 x 15 cm, više komada – 2025.

Rad „365 dana života“ istražuje odnos između kreativnog procesa, vremena i unutarnje regulacije kroz slow stitch i running stitch. Projekt je započeo kao svakodnevni tekstilni dnevnik, no s vremenom je prerastao ideju discipline i postao prostor slušanja vlastitog ritma. Kroz ručno šivanje bilježim fragmente iskustava, emocija i unutarnjih stanja, dopuštajući procesu da nastaje spontano, bez

prisile. Svaki quilt kvadrat postaje trag jednog trenutka bivanja – intimni zapis ranjivosti, otpuštanja i prisutnosti.

Rad promišlja kako kreativni čin može postati meditativan prostor transformacije, samoregulacije i povezivanja sa sobom kroz vrijeme, tišinu i ponavljanje.

JASMINA FERČEK je tekstilna umjetnica i magistra art terapije koja istražuje značenja i dobrobit kreativnog rada s tekstilom sa ženama različite dobi i životnih okolnosti. Više od 15 godina djeluje u kolektivu Oloop u području participativne i društveno angažirane umjetnosti, gdje vodi ženske grupe. Vodi privatnu praksu art terapije, radionice i edukacije, te je autorica knjige *Moć tekstila* (2022). Povremeno predaje na Pedagoškom fakultetu i Fakultetu za socijalni rad Sveučilišta u Ljubljani.

Zora – ručno pletenje (svila, mohair) – 90 x 70 cm – 2020.

Autorica se kreće između umjetnosti i dizajna, razlažući šal kao sliku – tekstilnu, pletenu sliku. Svojim radom autorica izražava zahvalnost i čuđenje dijelu dana – zori – koji joj je posebno drag. Inspiraciju pronalazi u suptilnim promjenama svjetla, boja i atmosfere koje zora donosi, kao i u vlastitom unutarnjem doživljaju tog prijelaznog vremena. Kada izrađuje šal – sliku u koju se tijelo može umotati, govori o povezanosti ljudskog tijela, umjetnosti i prirode. Njezin rad otvara prostor za intiman odnos s materijalom, poziva na usporavanje i osluškivanje, te

naglašava važnost dodira, ritma i ponavljanja u procesu stvaranja. Rad je pritom otvoren za dodir, čime se naglašava njegova taktilna dimenzija i poziva posjetitelja na neposredno, tjelesno iskustvo.

BARBARA IVKOVIĆ CIKAČ, univ. spec. art. therap. diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Mostaru u klasi prof. Antuna Borisa Švaljeka. Godine 2025. završila je Sveučilišni specijalistički studij kreativnih terapija, smjer art terapija. Članica je udruga HART i HDLU Zadar. Bavi se umjetničkim, pedagoškim i terapijskim radom s djecom i odraslima.

29 mjeseci – tkanje – 73 x 70 cm – 2024.

Kroz ručno tkanje istražujem odnos između ponavljanja i pogrešaka, kao i odnos između materijala i unutarnjeg iskustva. Proces rada temelji se na ritmu, vremenu i postupnom građenju slike, pri čemu tekstil postaje prostor u kojem se zadržavaju promjena i vrijeme potrebno da se ona dogodi.

NATAŠA KONČURAT, univ. spec. art. therap. je 1994. godine diplomirala na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu, 2023. završila je program slikarstva na Visokoj školi za vizualne umjetnosti u Ljubljani, a

početkom 2026. godine završila je Sveučilišni specijalistički studij kreativnih terapija, smjer art terapija, na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Članica je i tajnica Hrvatske udruge za art terapiju (HART).

Kruženje misli – akril na platnu, kombinirana tehnika – 90 x 90 cm – 2025.

Rad “Kruženje misli” istražuje stanje unutarnje preopterećenosti i neprekidnog toka misli koji se istovremeno širi i zatvara prema vlastitom središtu. Guste, isprepletene forme podsjećaju na gnijezdo ili vrtlog – prostor koji može biti i utočište i davati osjećaj zarobljenosti. Kroz slojeve texture i kružnu kompoziciju rad propituje granicu između unutarnjeg nemira i potrebe za sigurnošću, otvarajući prostor za promišljanje o mentalnom zdravlju, ranjivosti i procesu traženja unutarnje ravnoteže.

Fragmenti tišine – akril na platnu, kombinirana tehnika – 90 x 90 cm – 2026.

Rad „Fragmenti tišine” istražuje osjećaj fragmentiranosti i emocionalne distance koja često ostaje skrivena iza vanjske stabilnosti. Središnja forma, sastavljena od raspršenih i oštih fragmenata, simbolizira krhkost identiteta pod pritiskom misli, iskustava i emocionalnih opterećenja. Tamni, slojeviti prostor oko nje stvara osjećaj tišine, izolacije i introspekcije. Kroz teksture, tragove i postupno građenje površine rad propituje odnos između ranjivosti i otpornosti.

MIA JANKOVIĆ SHENTSER, doc. art. ,univ. spec. art. therap. je likovna umjetnica i pedagoginja s više od 20 godina iskustva te art terapeutkinja s više od desetljeća profesionalne prakse. Magistra je likovnog odgoja i kipar, te univerzitetski specijalizirani art terapeut. Nastavila se educirati na naprednom studiju teorija traume, somatskih, senzomotornih i neuroinformativnih pristupa, uključujući somatsko iskustvo, senzomotornu art terapiju, senzomotornu psihoterapiju i polivagalnu teoriju. Obučena je supervizorica u procesima art terapije, glavna urednica znanstvenog časopisa za art terapiju Transfer i autorica objavljenih znanstvenih radova. Članica je HDLU-a, HZSU-a, HART-a, EFAT-a i AATA-e.

Krhotine razaranja: Maske transformacije 1 – 6 – terra cotta, akril, zlato – max. 42 x 36 x 13 cm, 2025.

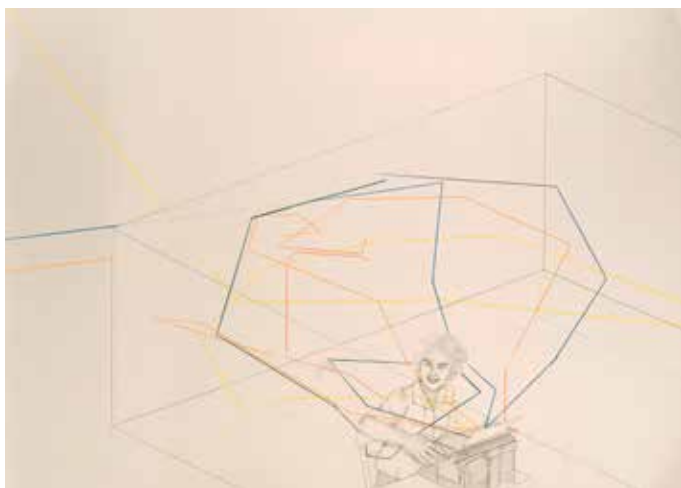
Maske su modelirane od bijele i smeđe gline, zasebno izrađene, pečene, potom slagane, lijepljene i bojane. Nastale usred izraelsko-palestinskog rata, koji je moju stvarnost učinio krhkom i fragmentiranom, stvaranje je predano vodilo prema promjeni i prijelazu na drugačiju razinu svijesti, tražeći svjetlo,

konstruktivnost i zdrav razum. Iako smo u vremenima koja pružaju obilje mogućnosti za tektonsku promjenu stanja uma i stvaranje prostora za rast, istovremeno se suočavamo sa silama koje nas vuku natrag u primitivno, protohumano stanje, gdje vladaju instinkt i preživljavanje.

JELENA KOVAČEVIĆ, prof. dr. art., univ. spec. art. therap. je diplomirala grafiku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, 2009, magistrirala je grafiku na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje u Ljubljani, 2020, doktorirala na Poslijediplomskom doktorskom studiju na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, a 2021. specijalizirala je art terapiju na Sveučilišnom specijalističkom studiju kreativne terapije na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Zaposlena je kao redovita profesorica na Fakultetu za odgojne i obrazovne znanosti u Osijeku. Izlagala je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Autorica je popularno-znanstvenih monografija "Umjetnost i dobrobit", "Likovno stvaralaštvo u službi mentalnoga zdravlja" (2023) i "Suvremeno likovno-umjetničko djelo u 1. i 2. obrazovnom ciklusu" (2025), objavljenih u izdanju Fakulteta za odgojne i obrazovne znanosti u Osijeku.

Bez naslova / Prijateljice (iz serije Polinom) – kombinirana tehnika na papiru
Fabriano Rosaspina – 70 × 100 cm - 2016. – 2018.

Bez naslova / Baka (iz serije Polinom) – kombinirana tehnika na papiru
Fabiano Rosaspina – 50 × 70 cm – 2016. – 2018.

Prikazi figura neprestano se isprepliću, zamjenjuju i zrcale. Kroz taj kontinuirani vizualni dijalog upuštam se u intimno istraživanje vlastitog identiteta, povlačeći se u potragu za karakternim i emocionalnim koordinatama koje me oblikuju. Ta se potraga odvija kroz žene čiji su izbori i odluke usmjeravali moj život, čime umjetnički rad postaje terapijski čin povezivanja osobnog iskustva s transgeneracijskim narativima.

NIKOLINA MANOJLOVIĆ VRAČAR, univ. spec. art. therap. diplomirala je slikarstvo 2001. godine na nastavničkom smjeru Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Status samostalne multimedijalne umjetnice stekla je izlažući samostalno i sudjelujući na skupnim izložbama te baveći se land artom, urbanim intervencijama i performansima. Postiže zamjetne rezultate u književnosti i ilustraciji za djecu i mlade. Specijalizirala je art terapiju 2024. godine na Sveučilišnom specijalističkom studiju kreativne terapije pri Sveučilištu J. J. Strossmayera u Osijeku. Zagovara osnaživanje i povezivanje zajednice putem umjetnosti pa često inicira javne umjetničke akcije u lokalnoj zajednici, za specifične socijalne skupine, ili samostalno izvodi murale i mozaike na javnim površinama i u institucijama.

Dnevnici 2024.–2026. – triptih – kombinirana tehnika na papiru;
3 umjetničke knjige – 2024. – 2026.

Triptih Dnevnici 2024. – 2026. sastoji se od tri bilježnice unutar kojih je autorica zabilježila svakodnevni život, unutarnji i vanjski svijet, u različitim likovnim tehnikama. Tri izložena dnevnika predstavljaju isječak iz serije sličnih bilježnica koje autorica godinama koristi kao mjesto istraživanja, promišljanja, razumijevanja i susreta sa sobom i svijetom koji je okružuje.

VESNA MATIĆ, univ. spec. art. therap., bacc. art., univ. mag. econ., je likovna umjetnica, art terapeutkinja i menadžerica za kulturu koja djeluje na području suvremene umjetnosti, kreativnih terapija i međunarodne kulturne suradnje. Diplomirala je slikarstvo u Ljubljani pod mentorstvom Petera Ciuhe te specijalizirala Kreativnu terapiju – smjer art terapija na Sveučilišnom specijalističkom studiju kreativnih terapija Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku, Hrvatska. Završila je i magistarski studij Poslovne ekonomije na Sveučilištu u Zagrebu te se bavi integrativnom gestalt terapijom pri CITIS-u u Zagrebu, Hrvatska. Aktivno izlaže u Hrvatskoj i inozemstvu te sudjeluje u umjetničkim, edukativnim i terapijskim programima. Njezin rad obilježava holistički pristup koji povezuje umjetnost, zajednicu i dobrobit pojedinca. Tijekom profesionalnog djelovanja sudjelovala je u realizaciji brojnih umjetničkih, edukativnih i terapijskih

programa u Hrvatskoj i inozemstvu te razvila suradnje s različitim kulturnim i zdravstvenim institucijama, uključujući psihijatrijske klinike, udruge i organizacije civilnog društva.

Iza prozora – mixed media – 90 x 140 cm – 2026 .

Prvi put nakon dvadeset godina života u Zagrebu, napravila sam rad koji proizlazi iz mog osobnog doživljaja grada. Slika nastaje iz atmosfere magle, tišine i osjećaja distance koji Zagreb ponekad nosi – gotovo poput zadržanog sjećanja na neki prošli, socijalistički prostor.

Fragmentirane forme nalik prozorima ili svjetlima unutar sivila postaju tragovi prisutnosti, intime i mogućeg doma. Zanima me što se skriva iza tih zatvorenih pogleda: kakvi životi, toplina i osjećaji pripadanja postoje unutar prostora koji izvana djeluje hladno i udaljeno?

Rad je povezan s idejom povratka i osobne ltake, ali kao unutarnjeg procesa transformacije i prihvatanja. Kroz slikanje sam osvijestila vezanost osjećaj doma, možda ne vezanog uz

određeni grad ili prostor, nego uz mogućnost prihvatanja sebe gdje god bili.

Bez naziva – mixed media – 90 x 140 cm – 2026.

Ovaj rad nastaje iz promišljanja Pule, njezine antičke povijesti i kružne forme rimskog amfiteatra kao simbola cikličkog kretanja, povratka i transformacije. Inspiriran je putovanjem Odiseja – arhetipskim putem heroja koji nakon dugog lutanja pokušava pronaći put prema domu, ali i prema vlastitom identitetu. Ponavljajući kružni oblici podsjećaju na tragove vremena, karte kretanja ili unutar-nje pejzaže. Njihova struktura nije samo koncentrična nego i spiralna, sugerirajući gibanje koje nikada ne završava. Povratak ovdje nije zatvoreni krug, nego kontinuirani proces promjene i samospoznaje.

Slojevi boje i transparentnosti stvaraju osjećaj memorije, sedimenta iskustava i emocionalnih

krajolika. Rad istražuje odnos između prostora, povijesti i unutarnjeg putovanja, postavljajući pitanje može li se čovjek ikada doista vratiti na isto mjesto kao ista osoba?

SABRINA MAZZOLA ROGULJIĆ je diplomirala slikarstvo u klasi prof. akad. slikar Marijana Pongraca 2007. godine na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Član je HDLU, HDLUR, HART, SFAT (Francuska udruga art terapeuta), EFAT (Europska udruga art terapeuta). Izlaže svoje radove od 2005 godine u Hrvatskoj, Francuskoj, Italiji i Monacu kroz samostalne i skupne izložbe. Kroz svoj

umjetnički rad progovara o važnosti mentalnog zdravlja te o generacijskom psihološkom naslijeđu.

Ciklus radova INNER SURFACE je nastao iz unutarnje potrebe da se izrazi i istraži transgeneracijsko naslijeđe. Radovi istražuju nevidljivu strukturu koju nasljeđujemo: ne samo gene i priče, već i talente, terete, prešućene tajne, nesvjesne lojalnosti i obrasce ponašanja.

Put iscjeljenja, miješani medij na platnu, 100 x 70 cm, 2022.

Rad „Put iscjeljenja” istražuje proces iscjeljivanja kao dubok, zahtjevan i često bolan proces, ali istovremeno i nužan za unutarnju transformaciju.

Rad progovara o generacijskim ranama, traumama i emocionalnim obrascima koje nesvjesno nosimo kroz obiteljsko naslijeđe.

Kroz čin suočavanja, osjećanja i prihvaćanja vlastitih rana otvara se mogućnost iscjeljenja — ne samo osobnog, već i kolektivnog. Dok iscjeljujemo sebe, simbolično iscjeljujemo i generacije prije nas te stvaramo drugačiji prostor za one koji dolaze nakon nas.

JASMINA PACEK prof. dr. art., univ. spec. art. therap. je diplomirala na Nacionalnoj akademiji za umjetnost i dizajn u Dublinu, magistrirala na University of California u SAD-u, doktorirala umjetnost na Sveučilištu J.J. Strossmayer u suradnji s Rider University iz Princetona, SAD, te specijalizirala art terapiju. Redovita je profesorica na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Kao prodekanica za razvoj studijskih programa bila je vodeća autorica prvog akademskog programa kreativnih terapija u Hrvatskoj – Sveučilišnog specijalističkog studija kreativnih terapija. Danas je koordinatorica smjera art terapije. Jedna je od osnivačica Hrvatske udruge za art terapiju (HART), u kojoj danas služi kao dopredsjednica. Aktivno djeluje kao art terapeutkinja i vizualna umjetnica. Uz profesionalni rad u području kazališta i filma, kontinuirano razvija vlastitu slikarsku praksu, istražujući povezanost umjetničkog stvaranja s terapijskim procesima i transformacijama, te izlaže na samostalnim i skupnim izložbama.

Stepenice nemoći – uljne pasteले na platnu – 100 x 70 cm – 2026.

Slika “Stepenice nemoći” nastale su spontano, u jednom neprekinutom stvaralačkom impulsu, kao emocionalni odgovor na osobno iskustvo suočavanja s prolaznošću i fizičkom nemoći bliskog člana obitelji. U procesu slikanja pratila sam unutarnji put od osjećaja bespomoćnosti i gubitka prema postupnom prihvaćanju. Repetitivni organski pokreti i nizovi oblika oblikovali su ritam rada,

stvarajući prostor za samoregulaciju i emocionalnu obradu iskustva. Prijelaz od tamnijih prema svjetlijim tonovima odražava proces unutarnje transformacije, dok horizontalne forme, nalik stepenicama, ostaju kao tragovi i svjedočanstvo kreativnog procesa koji omogućuje integraciju iskustva te stvaranje novih značenja.

Sfere – kombinirana tehnika uljne paste i markeri na platnu – 100 x 70 cm – 2026.

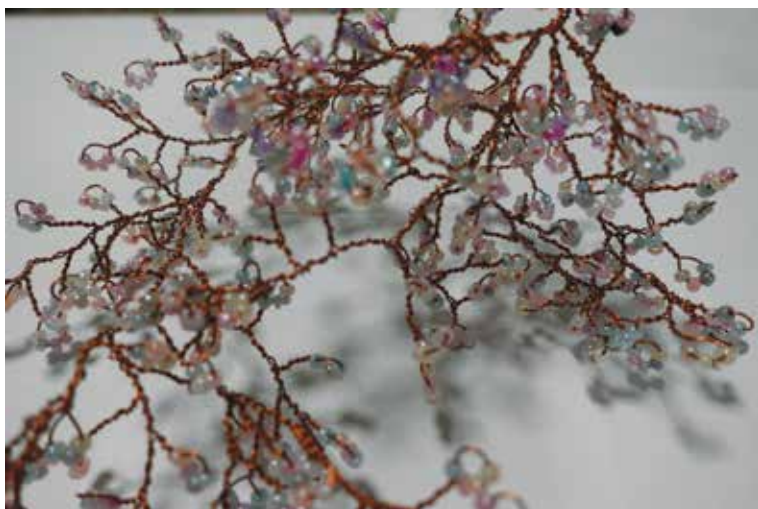
U radu “Sfere” istražujem odnose između vlastitih iskustava i naslijeđenih emocionalnih obrazaca. Tijekom stvaranja kružni oblici pojavljuju se poput fragmenta sjećanja ili energetskih točaka koje se međusobno privlače i udaljavaju, stvarajući ritam ponavljanja i povratka. Isprepletene crne i bijele linije odražavaju složenost odnosa koji oblikuju identitet kroz generacije. Za mene su “Sfere” proces introspekcije i istraživanje načina na koji se unutarnja ravnoteža može graditi kroz osvještavanje tih nevidljivih povezanosti.

Dodir – kombinirana tehnika uljne paste i markeri na platnu – 70 x 140 cm – 2026.

U radu “Dodir” istražujem nevidljive tragove koje nosimo kroz generacije – emocije, obrasce ponašanja i traume koje se prenose i ponavljaju, često bez riječi. Kružni i ritmički oblici za mene simboliziraju vraćanje istim unutarnjim stanjima, dok se linije dodiruju, razdvajaju i ponovno susreću, odražavajući odnose unutar obiteljskog nasljeđa. Sam naslov upućuje na dodir kao mjesto prijenosa: dodir sjećanja, tijela, bliskosti, ali i traume. Kroz ponavljanje geste otvara se prostor za transformaciju, osobno iscjeljenje i prekid naslijeđenih obrazaca.

DARIA PILEPIĆ STRUJA završava Školu za primijenjenu umjetnost u Rijeci, stiče zvanje diplomirane mozaičarke pri Scuola Mosaicisti del Friuli u Spilimbergu (Udine, Italija), a potom i naziv magistre povijesti umjetnosti i pedagogije na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Trenutno se usavršava na Sveučilišnom specijalističkom studiju kreativnih terapija, smjer art terapije pri Akademiji za umjetnost i kutluru u Osijeku. Radila je u učeničkom domu kao odgajateljica te u Školi za primijenjenu umjetnost u Rijeci kao nastavnica, gdje je napredovala u zvanje nastavnice mentorice. Osim nastavničkih poslova, koordinatrica je državne mature te sudjeluje u brojnim školskim i međunarodnim projektima. Od 1. rujna 2025. vršiteljica je dužnosti ravnateljice Škole za primijenjenu umjetnost u Rijeci.

Metamorfoza – bakrena žica i perlice – 20 x 15 x 10 cm – 2026.

Ovaj rad rezultat je eksperimentiranja s tradicionalnim materijalima: bakrenom žicom i perlicama. Manipulacijom žice stvara se trodimenzionalna forma koja se mijenja ovisno o kutu gledanja. Perlice žici dodaju boju, teksturu i svjetlucavost, spajajući niz zasebnih, pojedinačno gotovo nevidljivih elemenata u promjenjivu, vizualno snažnu cjelinu. Metamorfoza materijala iz krute žice u gracioznu formu, proces promjene iz hladnog materijala u slojevitu strukturu, simbol je životnih promjena i mogućnosti koje nastaju iz najneočekivanijih situacija, a koje uz ljubav, ustrajnost i kreativnost mogu stvoriti čudo.

Ovaj rad slavi promjenu koja se događa u svakom trenutku našeg života. Promjenu za koju nikada ne znamo kamo vodi.

TAMARA PINTARIČ je likovna umjetnica, magistra art terapije i profesorica likovne pedagogije. Studij je završila na Pedagoškom fakultetu u Ljubljani. U profesionalnom radu usmjerena je na djecu, mlade i osobe s posebnim potrebama, djelujući na sjecištu umjetnosti, obrazovanja i mentalnog zdravlja. Zaposlena je kao učiteljica u osnovnoj školi, provodi programe u različitim udrugama za mlade te je i omladinska radnica i potpredsjednica omladinske organizacije MK Proper, kroz koju vodi radionice pod nazivom Dobročutje. Vanjska je suradnica na Pedagoškom fakultetu i potpredsjednica Slovenskog udruženja za art terapiju.

Kao vječno dijete prirode tražim ljepotu u nježnim trenucima i sirovim, neukroćenim istinama svijeta koji me okružuje. Moj umjetnički rad predstavlja ispreplitanje unutarnjeg svijeta i vanjskog izraza, istraživanje dubina i njihovo prelijevanje na površinu.

Marički – prirodni pigmenti na ručno tkanom lanenom platnu – 70 x 40 cm – 2025.

Marički je intiman rad posvećen mojoj prabaki, čiju prisutnost i danas osjećam kao tihu snagu koja me prati kroz život i stvaranje. Kroz slojeve prirodnih pigmenata, ručno mljevenog kamenja i meke, intuitivne prijelaze boja istražujem memoriju, žensko nasljeđe i nevidljive veze koje nadilaze vrijeme. Slika nastaje kao prostor susreta između unutarnjeg svijeta, prirode i osjećaja pripadnosti. Proces rada za mene predstavlja ritual povratka izvoru, odnosu s precima i energijama koje nas oblikuju, štite i vode kroz transformaciju.

La Que Sabi – prirodni pigmenti na ručno tkanom lanenom platnu – 50 x 35 cm – 2025.

Rad „La que sabi” istražuje arhetipsku žensku intuiciju i duboko unutarnje znanje koje postoji ispod slojeva društvenih očekivanja i zaborava. Rad je nastajao kroz dug vremenski proces i u sebi nosi slojeve pigmenata gotovo svih slika iz serije “Njoj...” zbog čega postaje svojevrsna memorija cijelog ciklusa. Ova slika je uvijek bila tu, pored mene.

Kroz prirodne materijale, ritual rada i apstraktne krajolike istražujem povratak vlastitom ritmu, instinktu i unutarnjem glasu. Djelo govori o prisutnosti i povezanosti žene s prirodom, tijelom i naslijeđenom mudrošću koja se prenosi kroz generacije.

NIVES SKURA, dizajnerica i umjetnica, magistrirala je na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Nakon višegodišnjeg rada u marketinškoj agenciji i raznim studijima, 2002. godine osniva Arkus obrt, unutar kojeg se samostalno i kroz različite suradnje bavi dizajnom u različitim područjima djelovanja (izložbe, katalozi, knjige, promotivni materijali, ambalaža, vizualni identitet i dr.). Godine 2015. pohađa jednogodišnju edukaciju Elementi art terapije u praksi u Zagrebu, pod vodstvom Nade Ivanović, diplomirane psihologinje i kvalificirane art terapeutkinje, a potom 2016. godine upisuje Pedagoški fakultet pri Sveučilištu u Ljubljani, studij Pomoć z umetnostjo, te stječe zvanje magistre art terapije. Područje njezina interesa i djelovanja obuhvaća istraživanje umjetnosti i art terapije u području dobrobiti i kvalitete života te poticanja i razvoja kreativnosti i ekspresije.

Biti zarobljen – papir, ugljen, akril, olovka u boji – 81 x 57 cm – 2024.

Suprotno od slobode je biti zarobljen u sebi.

KRUNISLAV STOJANOVSKI, mag. art., univ. spec. art. therap. je diplomirao slikarstvo 1998. godine na ALU-u u Zagrebu u klasi Đure Sedera te se usavršavao u području public arta kod dr. Agnes Denes u Salzburgu. Godine 2025. specijalizirao je art terapiju na Sveučilišnog specijalističkom studiju kreativnih terapija na AUKOS-u, u suradnji s Medicinskim fakultetom u Osijeku. Njegova praksa obuhvaća slikarstvo i crtež, instalacije, fotografiju, video, pisanje, edukaciju i art terapiju, s fokusom na socijalne, humanističke, političke i ekološke teme te položaj pojedinca u društvu. Član je HZSU-a, HDLU-a, HULULK-a i HART-a. Izlagao je na više od 60 samostalnih i preko 100 skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu, uz rezidencije, nagrade i stipendije. Godine 2018. objavljena mu je monografija s tekstom Tonka Maroevića. Živi i radi u Zagrebu.

Väinämöinen — Nastanak svijeta, kombinirana tehnika, 160 x 110 cm, 2022.

Ciklus Kalevala koji se odnosi se na obje slike, oslanja se na finski ep Kalevala kao sustav arhetipskih slika koje, u smislu analitičke psihologije Carla Gustava Junga, djeluju kao strukture kolektivnog nesvjesnog i povezuju individualno iskustvo s kolektivnim slojevima psihe. Mit se ne tretira kao narativ iz prošlosti, nego kao živi psihološki model koji oblikuje percepciju svijeta, unutarnje konflikte i procese identiteta. Ciklus se sastoji od tri rada posvećena likovima Väinämöinen, Lemminkäinen i Ilmarinen, koji simboliziraju tri psihičke

funkcije: svijest koja strukturira, energiju koja ulazi u konflikt i stvaralačku snagu koja oblikuje materiju.

Prva slika: Väinämöinen — Nastanak svijeta

Referenca: Prva runa — Runa o postanku svijeta

Slika "Väinämöinen — Nastanak svijeta" polazi od kozmogonijskog početka Kalevale: stanja prije svijeta, u kojem se iz kaosa postupno oblikuju nebo, zemlja, voda i svjetlost (iz jajeta). Slika se razumije kao prijelaz iz nediferenciranog iskustva u strukturu i formu. Väinämöinen (pjevač, mudrac), kao figura u mitu, predstavlja arhetip svijesti koja pjevanjem ili izgovorom oblikuje stvarnost. Njegova pjesma nije opis svijeta, nego čin njegova nastajanja, on utjelovljuje proces organizacije psihičkog kaosa u simbolički poredak. U art-terapijskom okviru ovaj rad označava početnu fazu procesa: rađanje slike kao rađanje unutarnjeg svijeta, gdje nesvjesno počinje dobivati granice i formu.

Iimarinen – Stvaranje svijeta – akrilik na platnu – 100 x 100 cm – 2022.

Druga slika: Iimarinen — Stvaranje svijeta

Referenca: Rune 31–33; 47–49 — Kovanje Sampa

Ovaj rad temelji se na mitu o stvaranju Sampa — čudesnog predmeta koji proizvodi obilje i harmoniju te kasnijem sukobu oko njegova posjedovanja. Iimarinen (kovač) predstavlja arhetip stvaratelja koji oblikuje materiju, ali i simboličke strukture zajednice. Kovanje Sampa nije samo tehnički čin, nego stvaranje sustava vrijednosti, reda i stabilnosti svijeta. Sampo u ovom kontekstu predstavlja mitološki objekt obilja i ravnoteže, čije raspršivanje označava krhkost svakog sustava harmonije. U art-terapijskom smislu ovaj rad odgovara fazi integracije:

osobno iskustvo prelazi u strukturirani simbol koji se može dijeliti, čime se individualni psihički sadržaj povezuje s kolektivnim slojem.

FRANKA ZEC je diplomirala 2022. godine na Sveučilišnom diplomskom studiju Likovna kultura, nastavnički smjer, na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Diplomski rad iz slikarstva izvela je pod mentorstvom red. prof. art. Ante Rašića, uz komentorstvo izv. prof. mr. art. dr. sc. Sonje Vuk. Trenutno se dodatno educira na Sveučilišnom specijalističkom studiju Kreativne terapije, smjer Art terapija. Djelujući kao vizualna umjetnica kroz slikarstvo, instalaciju, fotografiju i video-performans, istražuje granice identiteta, autentičnosti i unutarnjih psihičkih prostora. Njezin rad usmjeren je na procese introspekcije i integracije, pri čemu se osobno iskustvo prelama kroz strukturirane vizualne sustave te istraživanje odnosa između unutarnjeg i vanjskog svijeta. Sudjelovala je na samostalnim i brojnim skupnim izložbama.

Polja i labirinti I, II i III – ulje na platnu – 72 x 52 cm – 2025.–2026.

Serijske slike „Polja i labirinti” vizualno i konceptualno istražuju složenost unutarnjih stanja, misaonih procesa i obrambenih mehanizama koji oblikuju našu svakodnevnicu. Inspiracija djelomično proizlazi iz mita o Minotauru, gdje je središte labirinta mjesto skrivanja i zaštite. Taj prostor simbolizira naše unutarnje jezgre u kojima zadržavamo emocije iz straha ili potrebe za kontrolom i sigurnošću, ali time istovremeno otežavamo autentičnost i komunikaciju s drugima. Labirint postaje metafora introspektivnog putovanja i suočavanja sa sobom. Linearne strukture stvaraju osjećaj reda, ponavljanja i sigurnosti, kao pokušaj kontrole nad unutarnjim nemirom. Time nastaje odnos između distance i bliskosti:

izdaleka dominira struktura, dok se izbliza otkriva nježnost i intimnost. Radovi tako oblikuju kontinuiranu potragu za stabilnošću, integracijom i iskrenošću u složenom prostoru unutarnjeg i vanjskog svijeta.

ECATTE

18TH EUROPEAN ARTS THERAPIES CONFERENCE

8-11 SEPTEMBER 2026

PULA, CROATIA

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
i medija
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture
and Media

